

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSO Marzanna Malinowska

Ławnicy: Grażyna Patyk

Krystyna Świdarska

Protokolant: Paulina Ochmańska

w obecności prokuratora Pawła Zuberta

po rozpoznaniu w dniach: 18.06, 3.09, 27.10, 22.12.2015 r, 28.01, 25.02, 19.04. 2016 r, 30.03,4.05, 6.06. 2017 r.

sprawy:

J. K. (1), syna. S. i D. z domu F., urodz. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

I. (IX) w maju 2009 roku w R., D. i C., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z innymi, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników banku (...) w R. co do woli i możliwości wywiązania się z zaciąganych zobowiązań przez (...) sp. z o.o. w C., przy posłużeniu się dokumentami stwierdzającymi nieprawdę i nierzetelnymi pisemnymi oświadczeniami co do istotnych elementów dla zawarcia umowy kredytowej, poprzez zawarcie dwóch umów kredytowych doprowadził (...) Bank (...) w R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości na łączną kwotę 4.946.244,28 złotych na jego szkodę, a w szczególności:

1. w dniu 26 maja 2009 roku doprowadził do zawarcia przez (...) Bank (...) w R. z (...) Sp. z o.o. w C. umowy kredytowej o numerze (...), na udzielenie kredytu inwestycyjnego na kwotę 4.538.522,97 złotych,
2. w dniu 26 maja 2009 roku doprowadził do zawarcia przez (...) Bank (...) w R. z (...) Sp. z o.o. w C. umowy kredytowej o numerze (...), na udzielenie kredytu inwestycyjnego na kwotę 407.721,31 złotych,

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art 11 § 2 k.k. przy zast. art. 12 k.k.

II. (X) we wrześniu 2009 r. w R. i C., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Banku (...) Oddział w R. co do woli i możliwości wywiązania się z zaciąganych zobowiązań, przez (...) Sp. z o.o. w C., przy posłużeniu się dokumentami stwierdzającymi nieprawdę i nierzetelnymi pisemnymi oświadczeniami co do istotnych elementów dla zawarcia umowy kredytowej, poprzez zawarcie umowy kredytowej na udzielenie kredytu inwestycyjnego, usiłował doprowadzić Bank (...) Oddział w R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości na kwotę 8.628.930 zł na jego szkodę, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego

to jest o przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

III. (XI) w październiku 2009 r. w R. i C., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników Banku (...) Oddział w R. co do woli i możliwości wywiązania się z zaciąganych zobowiązań, przez (...) Sp. z o.o. w C., przy posłużeniu się dokumentami stwierdzającymi nieprawdę i nierzetelnymi pisemnymi oświadczeniami co do istotnych elementów dla zawarcia umowy kredytowej, poprzez zawarcie umowy kredytowej na udzielenie kredytu inwestycyjnego, usiłował doprowadzić Bank (...) Oddział w R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości na kwotę 8.088.930 zł na jego szkodę, lecz zamierzonego skutku nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego

to jest o przest. Z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

IV. (XII) w kwietniu 2009 roku w G., wspólnie i w porozumieniu z innymi, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników banku (...) SA w W. Oddział w G., co do woli i możliwości wywiązania się z zaciąganych zobowiązań, przy podrobieniu i posłużeniu się podrobionymi dokumentami stwierdzającymi nieprawdę, w tym dokumentów PIT 36L i nierzetelnymi pisemnymi oświadczeniami co do istotnych elementów dla zawarcia umowy kredytowej, poprzez zawarcie umowy kredytowej doprowadził (...) BANK SA w W. Oddział w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości na łączną kwotę 30.000 złotych na jego szkodę

to jest o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k., art. 270 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka:

1. Oskarżonego J. K. (1) uznaje za winnego dokonania czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku (czyn IX a.o.) z tą zmianą, iż działał wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, co do której postępowanie zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania oraz z tą zmianą, iż usiłował doprowadzić (...) Bank (...) – Oddział 2 w R. do zawarcia umowy kredytowej w imieniu (...) spółka z o.o. o nr (...) na kwotę 407.721,31 złotych, lecz celu tego nie osiągnął wobec odmowy wypłaty środków przez bank, czym wyczerpał dyspozycję art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk i art.297 § 1 kk i art.13 § 1 kk w zw. z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.12 kk i za to na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.11 § 3 kk i art.33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 1 (jeden) rok i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny, przyjmując, iż wysokość jednej stawki wynosi 40 (czterdzieści) złotych;

2. Oskarżonego uznaje za winnego dokonania czynów opisanych w punktach II i III części wstępnej wyroku (czyny X i XI a.o.) z tą zmianą w zakresie czynu z punktu II (X), iż miał on miejsce w sierpniu 2009 roku oraz z tą zmianą, iż działał wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, co do której postępowanie zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i przyjmując, że stanowią one ciąg przestępstw wypełniających dyspozycję art.13 § 1 kk w zw. z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk, na podstawie art.294 § 1 kk w zw. z art.11 § 3 kk w zw. z art.91 § 1 kk i art.33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 1 (jeden) rok i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, przyjmując, iż wysokość jednej stawki wynosi 40 (czterdzieści) złotych;

3. Oskarżonego uznaje za winnego dokonania czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku (czyn XII a.o.) z tą zmianą, iż nie doprowadził do rozporządzenia mieniem znacznej wartości i wypełnił dyspozycję art.286 § 1 kk i art.270 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk i za to na podstawie art.286 § 1 kk w zw. z art.11 § 3 kk i art.33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 (sto) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 40 (czterdzieści) złotych;

4. Na podstawie art.86 § 1 i 2 kk i art.91 § 2 kk w miejsce kar pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych w punktach 1, 2 i 3 wyroku wymierza oskarżonemu karę łączną 2 (dwa) lata pozbawienia wolności oraz 450 (czterysta pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując, iż wysokość jednej stawki wynosi 40 (czterdzieści) złotych;

5. Na podstawie art.69 § 1 i 2 kk i art.70 § 1 pkt.1 kk (w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r.) w zw. z art.4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszona tytułem próby na okres 5 (pięciu) lat;

6. Na podstawie art.63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 12 lipca 2011 roku, godz.6.05 do dnia 24 listopada 2011 roku;

7. Zasądza od oskarżonego tytułem opłaty kwotę 3.900 (trzy tysiące dziewięćset) złotych, zwalniając go od kosztów postępowania i przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 160/14

UZASADNIENIE

sporządzone w trybie art.423 § 1a kpk

J. K. (1) wspólnie z J. L. zakupili w 2008 roku spółkę (...) od S. Ś., którą przekształcili w spółkę celową o nazwie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. J. L. pełnił funkcję Prezesa Zarządu, a J. K. (1) – Wiceprezesa Zarządu. Każdy ze wspólników posiadał 50% udziałów w spółce.

Celem powstania spółki był zakup nieruchomości pod nazwą Zespół (...) w D., której wcześniej właścicielami byli E. B., a następnie W. i S. Ś.. Kompleks ten składał się z murowanego budynku głównego – dworu, parku krajobrazowego, lamusa, kaplicy dworskiej, garażu i drogi dojazdowej.

Obiekt ten został w 1994 roku wpisany do rejestru zabytków.

Zamiarem J. K. (1) i J. L. było następnie uruchomienie działalności gospodarczej obejmującej rehabilitację pacjentów niepełnosprawnych i wymagających pomocy po przebytych zabiegach medycznych. W tym celu jednak konieczne było przeprowadzenie całkowitego remontu zabytkowych budynków kompleksu oraz dostosowania ich do potrzeb świadczenia usług rehabilitacyjnych.

W dniu 26 maja 2009 roku J. L. w imieniu spółki zakupił od S. Ś. i W. Ś. nieruchomość pod nazwą Zespół (...) za kwotę 7 500 000 złotych.

J. K. (1) i J. L. uzyskali wszelkie stosowne zgody na przekształcenie obiektu w klinikę rehabilitacyjną, w tym decyzję Wojewódzkiego Urzędu ochrony Zabytków w P., Starostwa Powiatowego w D. i Urzędu Miejskiego w D..

Z uwagi na brak całości środków niezbędnych do zakupu w/w nieruchomości oraz jej remontu i wyposażenia w sprzęt rehabilitacyjny, w dniu 21 marca 2009 roku Spółka wystąpiła do (...) Bank (...) S. A. Oddział w R. z wnioskami o udzielenie kredytu inwestycyjnego w wysokości 7 549 274,11 złotych oraz w wysokości 407 721,31 złotych.

Wspólnicy do wniosku o udzielenie kredytu w wysokości 7 549 274,11 złotych dołączyli między innymi operat szacunkowy wykonany przez B. Z. (1) wyłącznie na podstawie dostarczonych przez J. K. (1) dokumentów, studium wykonalności (biznesplan) opracowane przez J. K. (1) i J. L., kosztorys skrócony prac budowlanych, założenia finansowe, a do drugiego wniosku kosztorysy wyposażenia hotelowego oraz rehabilitacyjnego. B. Z. (1) na zlecenie J. K. (1), którego wcześniej znała, w sporządzonym przez siebie dokumencie poświadczyła nieprawdę, poprzez określenie wartości wycenianej nieruchomości wyższej, co najmniej 2-krotnie, od rzeczywistej wartości. Wskazała wartość 14 251 000 złotych. Kobieta wbrew obowiązkowi, nigdy nie była na terenie przedmiotowej nieruchomości i nie dokonała jej oględzin.

Skrócony kosztorys robót budowlanych również nie został sporządzony w sposób rzetelny, a ponadto widniejący pod nim podpis J. P. nie został przez niego złożony.

Dokumenty te zatem sfalszowano.

W dniu 26 maja 2009 roku doszło pomiędzy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w C. reprezentowaną przez J. K. (1) i J. L. a (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. Oddział nr 2 w R. do podpisania umowy kredytowej numer (...) na udzielenie kredytu inwestycyjnego na kwotę 4 538 522,97 złotych. Kredyt został faktycznie uruchomiony w wysokości 4 000 000 złotych. Do wypłaty drugiej transzy nie doszło, gdyż spółka nie dopełniła warunków umowy, które były podstawą zrealizowania wypłaty przez bank. Kredyt był spłacany w początkowym okresie i łączne dobrowolne spłaty tej wierzytelności wyniosły 340 114,10 złotych.

Również w tym samym dniu pomiędzy powyższymi stronami została zawarta umowa kredytowa o numerze (...) na udzielenie kredytu inwestycyjnego na kwotę 407 721,31 złotych. Kredyt nie został przez bank uruchomiony z uwagi na nie dotrzymanie warunków określonych w § 22 umowy.

Bank (...) S. A. wystawiła w dniu 9 września 2011 roku bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) na kwotę 4 851 364,66 złotych na podstawie czynności bankowej poręczenia wekslowego udzielonego jako zabezpieczenie spłaty kredytu inwestycyjnego wynikającego z umowy nr (...) odnośnie dłużników J. K. (2) i J. L., który uzyskał klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 5 października 2011 roku, sygn. akt XV Co 9906/11. Ponadto bank ten w dniu 9 września 2011 roku wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z tytułu czynności bankowej poręczenia wekslowego udzielonego jako zabezpieczenie spłaty kredytu inwestycyjnego wynikającego z umowy nr (...), który uzyskał klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11 października 2011 roku, sygn. akt XV Co 9817/11.

Postanowieniem z dnia 1 marca 2017 roku postępowanie co do J. L. zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania i zawieszono z uwagi na brak możliwości brania przez niego udziału w rozprawie wobec złego stanu zdrowia.

(Dowód: decyzje –k.1181-1184t.XVII, dokumentacja –k.462-498, 539-601 t.III, k.602-785t.IV, k. dokumentacja bankowa t. VI k. 973-1169, pismo (...) t. XXXIII k. 6220-6224, t. XXXV k. 6654-6655, 6662; pismo t. XXXV k. 6654-6655, 6659-6660, 6662; postanowienie t. XXIV k. 6611-6613; opinia t. VIII k. 1421-1460; opinia t. X k. 1779-1816; opinia t. XX k. 3877-3884; wyjaśnienia J. K. t. XIV k. 2544-2557, 2635-2636, 2670-2674, t. XV k. 2785-2790, 2791-2795, 2896-2903, t. XVIII k. 3340-3347, t. XIX k. 3499-3502, 3632-3643, 3644-3650, t. XXI k. 3964-3966, t. XXIV k. 4595-4600, t. XXXI k. 5892-5895, t. XXXV k. 6672; zeznania P. M. t. XIII k. 2419-2422, t. XXXIII k. 6234-6236, P. L. t. XIII k. 2424-2426, t. XXXIII k. 6255-6257, B. Z. t. VII k. 1170-1175, 1191-1194, t. XV k. 2785-2790, t. XIX k. 3627-3631, t. XX k. 3835-3842, t. XXXIII k. 6369-6371, P. P. t. XV k. 2847-2849, t. XXXIII k. 6334-6335, postanowienie –k.6611 t XXXIV)

J. K. (1) czynem opisanym w punkcie I części wstępnej wyroku wyczerpał znamiona przestępstwa opisanego w art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, albowiem w maju 2009 roku w R., D. i C., działając czynem ciągłym, wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, co do której postępowanie zostało wyłączone do odrębnego rozpoznania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd pracowników banku (...) w R. co do woli i możliwości wywiązania się z zaciąganych zobowiązań przez (...) sp. z o. o. w C., przy posłużeniu się dokumentami stwierdzającymi nieprawdę i nierzetelnymi pisemnymi oświadczeniami co do istotnych elementów dla zawarcia umowy kredytowej, poprzez podpisanie dwóch umów kredytowych, doprowadził i usiłował doprowadzić (...) Bank (...) w R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości na łączną kwotę 4 946 244,28 złotych na jego szkodę, a w szczególności: w dniu 26 maja 2009 roku doprowadził do zawarcia przez (...) Bank (...) w R. z (...) Sp. z o. o. w C. umowy kredytowej o numerze (...) na udzielenie kredytu inwestycyjnego na kwotę 4 538 522,97 złotych oraz w dniu 26 maja 2009 roku usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości (...) Bank (...) – Oddział 2 w R. poprzez zawarcie umowy kredytowej w imieniu (...) spółka z o. o. o nr (...) na kwotę 407 721,31 złotych, lecz celu tego nie osiągnął wobec odmowy wypłaty środków przez bank.

Sąd nie podzielił w części zasadności kwalifikacji prawnej przyjętej w zarzucie aktu oskarżenia co do tego, że oskarżony doprowadził (...) Bank (...) w R. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w dniu 26 maja 2009 roku poprzez zawarcie przez (...) Bank (...) w R. z (...) Sp. z o. o. w C. umowy kredytowej o numerze (...), na udzielenie kredytu inwestycyjnego na kwotę 407 721,31 złotych, albowiem jak wykazało postępowanie sądowe, bank nie wypłacił spółce powyższej kwoty kredytu, a więc do faktycznego rozporządzenia mieniem nie doszło. Stąd dokonano zmian w opisie czynu i jego kwalifikacji prawnej.

Powyższe zachowania przestępcze miały miejsce dwukrotnie, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, stanowią więc czyn ciągły w rozumieniu art. 12 kk.

Ustalenia faktyczne, poczynione na podstawie wyjaśnień samego J. K. (1) i obszernej dokumentacji bankowej, jednoznacznie pozwoliły ustalić sprawstwo oskarżonego oraz wykazały, iż miał on świadomość, iż dokumenty, które dostarczył do banku wraz z wnioskami o kredyt nie zawierały danych prawdziwych i nie były rzetelne. Dokumenty w postaci operatu szacunkowego i skróconego kosztorysu zostały sfalszowane. Stanowiły jednak podstawę do przyznania Spółce kredytów.

Brak rzetelności operatu szacunkowego jednoznacznie wynika z opinii biegłego M. S..

(...) Sp. z o. o. w C. nie miała możliwości zaciągnięcia i spłaty zobowiązania kredytowego, co jednoznacznie wynika z opinii biegłego z zakresu księgowości D. K..

Nadto dokumenty świadczące o zatrudnieniu w klinice osób o właściwych kwalifikacjach także zostały sfalszowane.

(opinie –k.1421-1427 t.VIII, k.4684-4689 t.XXV, k.1779-1805 t.X).

J. K. (2) przyznał się do dokonania wszystkich inkryminowanych czynów i złożył wyjaśnienia.

Za czyn ten Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych przy przyjęciu, że wysokość każdej stawki na 40 złotych.

Kara w tym wymiarze, zdaniem Sądu, jest adekwatna do stopnia szkodliwości społecznej popełnionych czynów i okoliczności ich popełnienia oraz uwzględnia postawę procesową oskarżonego.

Sąd, wymierzając karę za powyższy czyn, miał na uwadze fakt, iż od popełnienia tego przestępstw minęło już 8 lat, co potraktowano jako okoliczność wpływającą na wymierzenie kary pozbawienia wolności bliżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Sąd uwzględnił również jako okoliczność łagodząca fakt, iż kredyt był początkowo spłacany oraz to, że rola J. K. (1) w całym przestępczym procederze była niejako podrzędna, gdyż rolę wiodącą pełnił drugi z oskarżonych, który zainicjował cały bieg wydarzeń. Sąd wziął również pod uwagę wiek oskarżonego, który w chwili wyrokowania miał 62 lata. Na wymiar kary miała również postawa oskarżonego po popełnieniu powyższego przestępstwa oraz pozostałych przestępstw rozpoznawanych przed sądem, bowiem po ich dokonaniu przestrzegał porządku prawnego i nie dopuścił się kolejnych czynów zabronionych.

Wymierzając karę grzywny Sąd miał na uwadze znaczny stopień szkodliwości powyższego przestępstwa i popełnienie przestępstwa oszustwa w stosunku do mienia znacznej wartości. Sąd miał przy tym także na uwadze sytuację majątkową i życiową oskarżonego.

J. K. (1) skazany został przedmiotowym wyrokiem także za trzy inne przestępstwa z art.286 § 1 kk i art.270 kk i art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk oraz z art.13§ 1 kk w zw. z art.286 § 1 kk w zw. z art.294 § 1 kk i art.297 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk, do dokonania których przyznał się. Wymierzono mu karę łączną za wszystkie zbiegające się przestępstwa w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat oraz karę 450 stawek dziennych grzywny po 40 złotych.

Wszystkie zatem podane wyżej okoliczności wpływające na wymiar kary jednostkowej zdecydowały nadto o wymiarze kary łącznej wobec w/w.

Sąd, opierając się na treści przepisu art. 415 § 1 zd. 2 kpk, nie orzekł obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego banku (...) S.A., albowiem pokrzywdzony uzyskał już bankowy tytuł egzekucyjny w tym zakresie, a ponadto wierzytelność została przez tę instytucję sprzedana.

Jak wynika z załączonych do akt dokumentów, na mocy umowy z dnia 17 czerwca 2016 roku zawartej w W. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. w W. a (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Wierzytelności 3 oraz oświadczenia banku – wierzytelność z tytułu kredytu inwestycyjnego nr (...) w łącznej kwocie 8 067 294,05 złotych wynikającej z naliczenia odsetek przelano w drodze cesji wskazanemu Funduszowi za kwotę 55 228,05 złotych.

(pismo –k.6659-6660, kopia umowy –k.6663-6669).

W rezultacie pokrzywdzony bank zaspokoił swoje roszczenia z tytułu spornego kredytu w zakresie kwoty, jaką zgodne przyjęto we wskazanej umowie jako wartość tej wierzytelności.

Ponadto, jak wynika z załączonych dokumentów, w dniu 9 września 2011 roku Bank (...) S.A. w W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) na kwotę 4 851 364,66 złotych jako należność główna oraz kwotę 29 374,02 złotych z tytułu odsetek ustawowych przeciwko dłużnikom J. K. (1) i J. L. z racji czynności bankowej poręczenia wekslowego udzielonego jako zabezpieczenie spłaty umowy kredytowej nr (...). Tytuł ten uzyskał klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 5 października 2011 roku w sprawie sygn. akt XV Co 9906/11.

(tytuł egzekucyjny –k.6224, postanowienie –k.6223).

O żądanym roszczeniu zatem już prawomocnie orzeczono.

Tym samym pokrzywdzony bank posiada tytuł egzekucyjny dający podstawę do egzekwowania od oskarżonego J. K. (1) spłaty wierzytelności wynikającej z umowy kredytu, którego nie spłacił.

Niezasadnym jest więc rozstrzygnięcie po raz drugi w procesie karnym o roszczeniu, które było przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia.

Powyższe stanowisko jest zgodne z linią orzecniczą Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 23 listopada 2016 roku w sprawie III KK 405/16 napisał, iż „wykładnia funkcjonalna art. 415 § 1 zd. 2 kpk wskazuje, że ratio legis tego przepisu sprowadza się do zapobieżenia funkcjonowaniu w obrocie prawnym tytułów egzekucyjnych wynikających z dochodzenia tego samego roszczenia w postępowaniu karnym i innym postępowaniu przewidzianym przez ustawę” (LEX nr 2155184, Prok.i Pr.-wkł. 2017/1/14, KZS 2017/2/47).

Podobnie wypowiedział się również Sąd Apelacyjny w Krakowie, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 8 lutego 2016 roku, w sprawie sygn. akt II AKa 310/15 napisał, iż art. 415 § 1 kpk jest klauzulą antykumulacyjną, która zakazuje „funkcjonowania w obrocie prawnym różnych tytułów egzekucyjnych dotyczących tego samego roszczenia, a więc i kilkakrotnego orzekania w tym samym przedmiocie” (KZS 2016/4/18, Prok.i Pr.-wkł. 2016/11/29).

Ostatecznie zaś w wyroku z dnia 17 maja 2017 roku w sprawie IV KK 154/17 Sąd Najwyższy wprost przyjął, że orzeczenia obowiązku naprawienia szkody wbrew klauzuli antykumulacyjnej stanowi naruszenie art.387 § 1 kpk w sytuacji, gdy sąd w wyroku orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody podczas, gdy już wcześniej o roszczeniu orzeczono poprzez nadanie decyzją sądu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w z akresei tegoż roszczenia.

(wyrok SN z dnia 17.05.2017 r, IV KK 154/17, LEX nr 2297396).

Oznacza to w praktyce, iż nie jest możliwe i prawnie uzasadnione nałożenie przez sąd orzekający w sprawie obowiązku naprawienia szkody, skoro bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z tytułu czynności bankowej poręczenia wekslowego udzielonego jako zabezpieczenie spłaty kredytu inwestycyjnego wynikającego z umowy nr (...) uzyskał klauzulę wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 5 października 2011 roku, sygn. akt XV Co 9906/11.